

ת"פ 60938/06/15 - מדינת ישראל נגד אמג'ד ח'ליפה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 60938-06-15 מדינת ישראל נ' ח'ליפה

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמג'ד ח'ליפה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא, לפי סעיף 413ב(א) +29 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין") וכן בעבירה של שינוי סימני זיהוי של רכב בצוותא, לפי סעיף 413ט +29 לחוק העונשין.

2. בכתב האישום מצוין כי במהלך חודש יוני 2015, בשתי הזדמנויות שונות, גנב הנאשם עם אחרים, שני אופנועים באופן הבא:

בלילה שבין יום 9.6.15 ליום 10.6.15 נטל הנאשם יחד עם קטין, קטנוע וגרר אותו לחנייה של הטיילת בנהריה, שם התניע אותו באמצעות מספריים ונסע עמו לביתו. בהמשך, החליפו השניים את לוחיות הזיהוי של הקטנוע וכן צבעו אותו בצבע אחר, על מנת לטשטש את סימני זיהוי הקטנוע.

מספר ימים לאחר מכן, במועד שבין יום 22.6.15 ליום 23/06/15, גנב הנאשם ביחד עם אחר אופנוע נוסף בכך שגרר אותו מביתו של המתלונן לטיילת בנהריה, שם ניסו השניים להתניע אותו באמצעות החדרת חפץ למתנע. משלא הצליחו נסע האחר מהמקום וחזר כשהוא רכוב על קטנוע אחר, באמצעותו גררו השניים את האופנוע לביתם.

תסקיר שירות המבחן

3. בהתאם להסכמת הצדדים הגיש שירות המבחן תסקיר בעניינו של הנאשם. שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעיר המנהל על פי רוב אורח חיים נורמטיבי וכי הוא נעדר דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים. הנאשם קיבל אחריות מלאה לעבירות בהן הורשע ושירות המבחן התרשם כי הוא בעל כוחות אגו דלים וכך גם דימויו עצמי, ולכן יכול להיגרר בקלות אחר גורמים שליליים. חרף נזקקות טיפולית בתחילה לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית, אך לאור הערת בית המשפט בחן שירות המבחן עמדתו שנית וציין כי הנאשם מביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי וכי יש בהליך זה להפחית את הסיכון להישנות עבירות בעתיד. לאור כך הומלץ על העמדתו בצו מבחן בצד עונש מאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טען כי במעשיו פגע הנאשם ברכושם ובביטחונם של המתלוננים. עוד נטען כי ניתן ללמוד על חומרת מעשיו מהישנותם, תכנונם ותחכומם. מכאן נטען למתחם עונש הולם הנע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם, הפנתה המאשימה להזדמנות שניתנה לו בעבר וביקשה להטיל עליו עונש מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים וקנס.

5. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בנאשם צעיר הסובל מקשיים רבים כמפורט בתסקירי שירות המבחן. צוין כי הנאשם קיבל אחריות לביצוע העבירות והודה בביצוען בהזדמנות הראשונה. צוין עוד כי האופנועים הושבו לבעליהם. הסנגור הדגיש עוד את התקופה הארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים (כשנה וחצי) ואת עונשו של הקטין השותף (של"צ אגב אי הרשעה) וביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם צו מבחן ומאסר בעבודות שירות.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו וביקש מבית המשפט לאפשר לו לערוך שינוי בחייו באמצעות טיפול במסגרת שירות המבחן.

דין והכרעה

7. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. הצדדים לא טענו דבר בעניין מספר האירועים הנכללים בכתב האישום. בחינת עניינו על-פי מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) מעלה כי מעשיו של הנאשם הם רצף של עבירות זהות, עד כי פיצולם גורע מאופיים הייחודי כמכלול. מדובר בעבירות שבוצעו בצוותא, באותה שיטה ובסמיכות זמנים יחסית. על כן יש לראותם כמסכת עבריינית אחת אשר יש לקבוע בגינה מתחם

עונש אחד וזאת למרות שבוצעו במועדים שונים וכלפי קורבנות אחרים. עם זאת אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר בשני מעשים נפרדים. ראוי: "[העבירות - י.ט.] התבצעו באופן שחזר על עצמו, בסמיכות זמנים ובנסיבות דומות ... אין בכך כדי לגרוע מן החומרה שיש לייחס לדברים. ה"אירוע" כולל שלושה מעשים חמורים..." (ע"פ 4197/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.4.15)); כן ראו את נסיבות רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015)). כמו כן אציין כבר עתה שאטיל על הנאשם עונש אחד כולל בגין כל העבירות (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** העבירות שעניין גניבת רכבים פוגעות פגיעה ממשית בביטחון הציבור וברכוש. עבירה זו לעיתים מסיבה אף פגיעה נוספת והיא בביטחונו האישי של ציבור המשתמשים בדרך, שכן "גניבת רכב עלולה, בהאידיא, להפוך חיש מהר למרדף משטרה על כל הסכנות הכרוכות בכך" (בש"פ 45/10 **מסראוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10)). בנוסף יש לתת את הדעת שנהיגה ברכב גנוב היא נהיגה ללא ביטוח, על כל המשתמע מכך מבחינת המעמסה על הקופה הציבורית במקרה של תאונה ונזק גוף.

9. **נסיבות ביצוע העבירה:** הנסיבות המתוארות בכתב האישום מצביעות על תכנון ברור המתבטא באיתור הקטנועים, גרירתם לשטח "בטוח" והתנעתם באמצעות כלים. לכך יש להוסיף את הפעולות שנעשו להסוואת הגניבה, באמצעות שימוש בלוחיות זיהוי מזויפות וצביעת אחד הקטנועים בצבע שונה. אכן, הקטנועים הוחזרו לבעליהם, אך בוודאי שנגרם נזק באירועים, הן בשל ההתנעה באמצעות מכשיר חד והן בשל צביעת אחד הקטנועים בצבע שונה.

10. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה על-פי רוב מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים עונשי מאסר, למצער בעבודות שירות. בעניין זה נקבע כי:

"אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריה, לרבות בתחום זה עצמו". (ע"פ 7890/10 **מליטאת נ' מדינת ישראל** (1.11.10)).

וכן,

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה

מחמירה של העבירות הכרוכות בכך. (ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל
(15/5/06)).

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו שבהן הורשע הנאשם, אפנה לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 4789/13 **מיכאלי אפרים נ' מדינת ישראל** (27.8.13), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהוטלו עליו 10 חודשי מאסר בגין גניבת קטנוע באמצעות מפתח משוכפל והמלטות משוטר.

עפ"ג (מרכז) 10648-02-10 **עמאוי נ' מדינת ישראל** (10.3.10), בו התקבל ערעור נאשם ועונשו הועמד על 28 חודשי מאסר בגין שלוש עבירות של גניבת רכבים, זיוף סימני זיהוי של רכב ושיבוש הליכי משפט.

ת"פ (ת"א) 57279-01-12 **מדינת ישראל נ' כהן** (23.6.13), בו הוטלו על נאשמים שגנבו שני קטנועים בצוואת וסייעו לגניבת קטנוע נוסף, מאסר בעבודות שירות, תוך שבית המשפט ציין כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו, נע בין מאסר מותנה ועד שמונה חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (פ"ת) 49055-03-13 **מדינת ישראל נ' עיסא** (12.2.14), בו הנאשם (צעיר ללא עבר פלילי) הורשע , בין היתר, בגניבת שני קטנועים בצוואת ונידון ל-6 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

ת"פ (נת') 10983-12-10 **מדינת ישראל נ' אבו סנינה** (9.9.13), בו הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין ביצוע עבירות של גניבת רכב בצוואת, פריצה לרכב בצוואת וגרימת נזק לרכב בצוואת.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, המהוות אירוע אחד, נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. אקדים ואומר כי המלצת שירות המבחן במקרה זה מקובלת עלי. שירות המבחן סבור כי הנאשם בעל תכונות אופי חלשות והוא נוטה להיגרר אחר אחרים. עוד סבור שירות המבחן כי הנאשם הוא בר שיקום וכי הליך טיפולי עשוי להקטין את הסיכון להישנות עבירות מצדו. מסקנות אלו מקובלות עלי. אכן, עברו של הנאשם אינו נקי ובעבר נתן בו בית המשפט המחוזי אמון עת הטיל עליו עונש מאסר בעבודות שירות בגין עבירה חמורה של סיוע להצתה והנה עבר עבירות נוספות. ואולם, עדין סבור אני כי הוכחו בענייניו של הנאשם סיכויי שיקום ממשיים. ראשית אציין כי בעבר לא הוטל על הנאשם צו מבחן ומשכך הוא לא עבר הליך שיקומי. כן, חלפו מאז כארבע שנים. שירות המבחן כאמור, מתרשם מסיכויי שיקום וכידוע יש ליתן משקל ממשי להערכתו של שירות המבחן בעניין כגון זה, המצוי בליבת מומחיותו. אכן, בית המשפט אינו מחויב להמלצות שירות המבחן ואף כאשר קיימים סיכויי שיקום, לא אחת מוטלים עונשי מאסר, בשל העדפת

שיקולים אחרים בענישה (ע"פ 420/12 אלכסנדר סחונצ'יק ואח' נ' מדינת ישראל (24.10.12)). ואולם, במקרה זה סבור אני כי נכון להעדיף את שיקולי השיקום בעניינו של הנאשם, בשל גילו הצעיר, מבנה אישיותו והתרשמותו של שירות המבחן. שליחת הנאשם למאסר, תהא להתרשמותי עונש קשה וחמור יתר על המידה. החמרה זו אינה נדרשת בנסיבות העניין, לצורך השגת תכליות הענישה, ואלו תושגנה באופן מספק בדרך עליה המליץ שירות המבחן. לדידי, עונש מאסר עלול גם להביא לרגרסיה במצבו של הנאשם, לחשוף אותו לתרבות שלילית בבית המאסר, ובשל מבנה אישיותו אף להסב לו סבל ממשי. מנגד, הטלת עונש שאינו מאסר בכליאה, תאפשר לנאשם לעבור הליך שיקומי וזהו העיקר בעיני. ליתרונות ההליך השיקומי על פני הכליאה, במקרים המתאימים, אפנה לדו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 בראשות השופט דורנר.

13. ודוק: חרף סיכויי השיקום כפי שתוארו לעיל, אינני סבור כי יש מקום לחרוג ממתחם הענישה, באופן שלא יוטל עונש מוחשי. אף שירות המבחן לא סבר שיש להרחיק לכת עד כדי כך. העבירות שעבר הנאשם חמורות וראויות לתגובה עונשית הולמת. במקרה זה, כאמור, ניתן לשלב בין הליכי השיקום וענישה ממשית, בדמות עונש מאסר בעבודות שירות. בכך יבואו לידי ביטוי סיכויי שיקומו של הנאשם - בכך שלא יישלח למאסר ויתאפשר לו לעבור הליך טיפולי - בצד ענישה מוחשית הולמת. ביחס לאורך התקופה, אביא בחשבון את התקופה הארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים, את עברו הפלילי, הודאתו בהזדמנות הראשונה ויתר נסיבותיו האישיות כמפורט לעיל.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר. הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 25.5.17 וביום זה יתייצב במשרדי הממונה בטבריה.

מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתר התקופה בבית מאסר.

ב. צו מבחן למשך 18 חודשים.

מובהר לנאשם כי עליו לבצע את הצו לשביעות רצון שירות המבחן וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהטיל עליו ענישה נוספת.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים, כל עבירת רכוש, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ד. פיצוי למתלוננים, ע"ת 1 ו-4, בסך 1000 ש"ח (לכל אחד). הפיצוי ישולם בארבעה תשלומים שווים ורצופים מיום 1.3.17 ובכל 1 לחודש.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן וכן לממונה למעקב.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ז, 05 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.